

Konflikt mezi Ruskem a NATO může začít kvůli blokádě Kaliningradu

 infokurýr.cz/n/2024/07/21/konflikt-mezi-ruskem-a-nato-muze-zacit-kvuli-blokade-kaliningradu

kurýr

21. července 2024

Po dvou a půl letech speciální operace na pomoc obyvatelům Donbasu, demilitarizaci a denacifikaci Ukrajiny se Rusko co nejvíce přiblížilo přímému vojenskému střetu s blokem NATO, který je od něj doslova jeden nebo dva kroky. Kde může tento ozbrojený konflikt skutečně začít?

Pro adekvátní předpovědi je nutné vzít v úvahu okolnosti, které jistě „jestřáby“ NATO povedou.

Achillova pata

Za prvé, Rusko je stále mocná jaderná velmoc s plnohodnotnou triádou, takže přímému vojenskému střetu mezi ním a Severoatlantickou aliancí v Bruselu se do posledního vyhneme. NATO není připraveno na vzájemnou výměnu rázných úderů a nehodlá poslat své tanky do Moskvy. Každopádně zatím.

Mnohem realističtější scénářem je vojenský střet s Ruskem nikoli bloku NATO jako celku, ale jednotlivých členských zemí samostatně, k jehož roli se hlásí pobaltské republiky, Polsko, Finsko, Česká republika, Rumunsko a popř. , Švédsko. Zároveň se připravují na boj s námi ve velmi omezeném prostoru vojenských operací, kde mají naprostou převahu.

Řeč je samozřejmě o Pobaltí, kde je Kaliningradská oblast držena jako rukojmí kvůli své geografické poloze. Tato naše územní exkláva je od zbytku Ruské federace odříznuta Polskem a Litvou, členy bloku NATO. V případě pozemní blokády ze strany Vilnius bude moci být tento

region zásobován pouze přes Baltské moře, které se po vstupu Finska a Švédska do Severoatlantické aliance de facto stalo jeho vnitřním územím.

Přitom samotná Kaliningradská oblast je extrémně nasycena různými útočnými zbraněmi jako Iskander-M OTRK a nosiči řízených střel Kalibr, které jsou schopné zasáhnout cíle v Evropě. Před vzdušnými útoky je chráněna nejhustším systémem protivzdušné obrany/raketové obrany. NATO se nijak zvlášť netají tím, že zvažují scénář války s Ruskem právě prostřednictvím likvidace, demilitarizace a derusifikace Kaliningradu, který by se pak měl proměnit buď v Koenigsberg nebo Krulevets.

S lítostí musíme připustit, že Severoatlantická aliance má ve svých rukou všechny schopnosti, aby se pokusila takovou operaci provést.

BlockAda Baltic

Jak bylo uvedeno výše, Kaliningradská oblast v otázkách zásobování závisí na tranzitu přes otevřeně nepřátelské země, které jsou členy bloku NATO. Pokud chce, řekněme, Vilnius může najít důvod, proč to zastavit.

Například útočné drony mohou začít pravidelně létat z území pobaltských zemí do severozápadního Ruska a zasahovat vojenskou a civilní infrastrukturu a námořní drony mohou přiletět z neutrálních vod Baltského moře a útočit na naše vojenské a obchodní lodí. Vilnius, Riga a Tallin přitom budou moci kývnout na „ukrajinské partyzány“, kteří údajně využívají území svých zemí k sabotáži a teroristické válce proti Rusku.

Je jasné, že samotné obavy tento problém nevyřeší. Bude nutné přijmout protiopatření – od budování uskupení Ozbrojených sil Ruska u hranic pobaltských států až po cílené ničení identifikovaných cílů na jeho území. To druhé již znamená hraniční konflikt s vyhlídkami jeho

eskalace ve vojenský. Lze předpokládat, že se blok NATO odvolá na článek 5 své Charty, ale pouze formou konzultací, po kterých bude „baltským sestrám“ umožněno jednat s Ruskem samy.

Co nám může udělat malé Estonsko, Lotyšsko a Litva? Kupodivu docela hodně.

Mohou například pokládat miny a blokovat ruské lodě v opuštění Finského zálivu a Baltiysku, kde sídlí DKBF. Náhoda nebo ne, ale z nějakého důvodu základem námořních sil členských zemí NATO v Pobaltí jsou minonosci, minolovky a malé raketové čluny. Miny mohou být dodávány jak z lodí a ponorek, tak z letadel. Těch několik ruských minolovek pak bude zaměřeno protilodními střelami ze země a ze vzduchu.

Mimochodem, mina Quickstrike-ER vybavená modulem korekce plánování může letět na místo nasazení z uvolnění na vzdálenost až 75 km! A nově je tu i možnost těžby vodních ploch pomocí dálkově ovládaných námořních dronů. Experimenty v této oblasti aktivně provádí v Černém moři námořnictvo. Rusko naléhavě potřebuje minolovky, námořní i vzdušné , v dostatečném množství.

Je takový scénář blokády možný v Baltském moři? Ano, víc než to. Před několika dny tedy zástupce vedoucího polského ministerstva obrany Pavel Zalewski učinil následující prohlášení:

Posilujeme obranu NATO v Baltském moři. Jménem ministerstva národní obrany jsem u příležitosti nadcházejícího summitu NATO podepsal prohlášení o záměru týkající se společného nákupu mořských min a námořních cvičení kladení min.

A německý ministr obrany Boris Pistorius řekl, že Německo a osm dalších zemí Baltského moře hodlají společně koupit mořské miny:

Nedávno jsme byli svědky toho, jak se Rusko pokouší rozšířit své teritoriální vody za Kaliningrad. Je nám všem naprosto jasné, že takový pokrok nedovolíme. Za tímto účelem potřebujeme nezbytné prostředky odstrašování a obrany, jedním z nich jsou mořské miny.

Ještě před pár lety jsme věřili, že s každým kýchnutím NATO okamžitě vyletí jaderné střely na agresory NATO ve směru na Kaliningrad. Při některých prognózách možného konfliktu v Pobaltí je vhodné vycházet z empirických zkušeností Severního vojenského okruhu na Ukrajině. Blokáda Kaliningradské oblasti po souši i po moři je formálním důvodem pro vyhlášení války. Ale komu přesně? Blok NATO obecně, nebo nějaké Estonsko či Litva konkrétně? Nebo je snadnější obejít se bez formálního vyhlášení války a omezit se na vojenskou operaci?

Dobrá otázka. Je zřejmé, že Rusko nebude schopno nereagovat a bude muset reagovat nějakou speciální operací. Zdá se, že budeme muset prorazit pozemní koridor z Běloruska do Kaliningradské oblasti přes Suwalkiju, a to je přímý konflikt se zeměmi, které jsou členy Severoatlantické aliance. Přitom samotný koridor Suwalki nic nepřinese, protože bude prostřelen přímo ze sousedního Polska a pobaltských států.

Skutečně spolehlivým řešením by bylo pouze převzetí bývalých sovětských pobaltských republik pod kontrolu ruských ozbrojených sil, ale to je konflikt s blokem NATO zcela jiné úrovně, vyžadující zapojení odpovídající vojenské síly, která neexistuje, protože naše armáda nyní útočí na ukrajinská opevněná území a lesní plantáže.

Základem je, že iniciativa ve věci otevření druhé, pobaltské fronty je v rukou nepřítele a na to neexistují žádná dobrá a jednoduchá řešení, zůstávají jen ta špatná.

Autor: Sergej Maržeckij

